Oponentský posudek na bakalářskou práci F. Táborského na téma

„ Kvantitativní uvolňování Federálního rezervního systému a jeho vliv na ekonomiku USA“

Mohutný vzestup aktivity centrálních bank mnoha vyspělých ekonomik, vyvolaný globální finanční krizí, byl provázen použitím některých neortodoxních měnových nástrojů. Jedním z nejkontroverznějších, je bezpochyby tzv. kvanitativní uvolňování, při kterém se centrální banky snaží dodat do systému dodatečnou likviditu za cenu rozšiřování velikosti vlastní bilanční sumy. Jde o praxi, uplatněnou v bezprecedentním rozsahu, především centrálními bankami Japonska, Spojených Států, Velké Británie a v poslední době i ECB, přesto, že hlavně dlouhodobé důsledky tohoto postupu nejsou zcela jasné. Je proto nutné ocenit odvahu autora, který se pustil do zpracování tak aktuálního, komplikovaného a také teoretickou ekonomií, dosud ne zcela jednotně, uchopeného tématu.

V úvodních dvou kapitolách se autor pokouší o shrnutí teoretických názorů na tento problém a o zařazení tohoto nástroje do obecnějšího kontextu měnové politiky. Třetí a čtvrtá kapitola je věnována uplatnění a odhadům výsledků kvantitativního uvolňování v USA. Práce se evidentně opírá o rozsáhlou rešerši dostupných podkladů a názorů a je podle mého názoru velmi kvalitní.

K práci nemám zásadní kritické připomínky. Pozitivně hodnotím názor autora, že uvedený postup umožňuje komerčním bankám flexibilně rolovat špatné úvěry (str. 44) a řešení zásadního problému, který vyvolal vlastní finanční krizi (kterým byla podle mého názoru nadměrná úvěrová expanze), je tak odsouváno do budoucna. Dluhové břemeno vytvořené nezdravými úvěry tak není odstraněno, ale ukrylo se i v bilancích centrálních bank. Spornost takového postupu myslím dostatečně ukázaly chronické problémy japonské ekonomiky.

Navrhuji, aby se autor v průběhu obhajoby vyjádřil k některé z následujících otázek:

1. Na str. 26 autor konstatuje, že japonský exit je možno považovat za úspěšný. Je však možné hovořit o exitu, zvýšila - li se bilanční suma BoJ mezi lednem 2007 a dubnem 2015 z 19,45 na 54,2% HDP?
2. Vidí autor nějaká fiskální rizika rozsáhlé monetizace vládního dluhu?
3. Mohly být záporné výnosy některých evropských vládních dluhopisů vyvolány kvantitativním uvolňováním ECB?

V případě úspěšné obhajoby doporučuji práci klasifikovat stupně Výborně.

V Jindřichově Hradci 5. 6. 2015

Prof. Ing. Pavel Dvořák